

PRAATSTOEL

Gesprek met Shane en Gust, twee Lappersfortbezitters

'NO COMPROMISE!**ALLE ZONEVREEMDE BOSSEN MOETEN BEHOUDEN WORDEN!'****Identikit****Namen: Shane en Gust****Wonen samen met een groep bosbezitters in het bedreigde deel van het Lappersfortbos in Brugge.**

Voor dit interview begeef ik me op een grijze winterochtend naar Brugge. Vlakbij het station en de woonkern van Sint-Michiels bevindt zich Vlaanderens meest besproken bos: het Lappersfort. 4 maanden geleden werden in deze buurt enkele bomen gerooid om plaats te maken voor de fel gecontesteerde verbreding van de Vaartdijkstraat. Sindsdien wordt het Lappersfort opnieuw bezet door een groep jonge mensen die de rest van de kap proberen tegen te houden en daar heel wat offers voor willen brengen. Want terwijl iedereen zich afgelopen winter aan de feesttafels beklaagde over de bittere kou, hielden de actievoerders voet bij stuk in hun zelfgemaakte boomhutten. Zelfs bij min tien graden Celcius bleven ze in hun strijd voor het bos geloven. Het was dan ook de hoogste tijd om eens polshoogte te gaan nemen bij deze 'tweede generatie' bezitters van het Lappersfortbos (de eerste groep hield 7 jaar geleden het Lappersfort gedurende 14 maanden bezet).

Wanneer je het bos in de wirwar van kleine straatjes in Sint-Michiels terugvindt, zie je

reeds van veraf de kampen, die als gigantische nesten hoog in de bomen gebouwd zijn. Dit is dus dat fameuze bos waarrond in Vlaanderen de voorbije 10 jaar zoveel te doen is geweest. We betreden het 18 hectare grote gebied langs de toegang bij de Vaartdijkstraat. Tussen enkele mooie en monumentale bomen, treffen we her en der borden met poëzie aan. De overheid is reeds eigenaar van dit deel van het bos; je mag hier dus wandelen. Het lokale actiecomité 'Groene Gordelfront' organiseert hier regelmatig poëziewandelingen.

Even verder beginnen de eerste tekenen van de bezetting op te duiken. Een spandoek met een slogan waarschuwt ons dat hier niet alleen plantjes en dieren voorkomen, maar ook de occasionele bosbezetter! We betreden het verboden, bedreigde deel van het bos, en worden al snel opgevangen door een groepje van een tiental bosbezitters. Naast rasechte West-Vlaamse klanken en heel wat anders Vlaams, vang ik ook buitenlandse stemmen op. Dit is duidelijk een internationale beweging, mét lokale roots.

© Janas Lampens

Shane, Gust, bedankt om me te ontvangen in 'jullie' bos. Wat bezielt jongeren als jullie om zomaar alle comfort los te laten en te kiezen voor een verblijf in het bos onder deze harde omstandigheden?

Shane: Voor mij was die keuze echt niet moeilijk. Ik beschouw het comfort van onze samenleving, onze *'concrete jungle'*, vaak als een onecht comfort, dat op de kap van anderen of van de wereld wordt mogelijk gemaakt.

We zijn het ook niet eens met de 'oplossingen' die de politiek ons vandaag aanbiedt: gaan we onze planeet redden door allemaal onze huidige wagen weg te gooien en een nieuwe, zogezegd propere auto te kopen? Of zal de crisis bezworen worden door de verbreding van het Schipdonkkanaal, waarbij halve dorpen verdwijnen, of door het beton

van de uitbreiding van de ring rond Brussel en van de Lange Wapper in Antwerpen? Wij denken echt wel van niet, en we proberen dat door deze vrij radicale keuze kracht bij te zetten.

De buitenlanders die je hier hebt ontmoet, bewijzen je bovendien meteen dat het hier niet gaat om een NIMBY-actie (*not in my backyard*). Integendeel, onze actietechnieken en ons netwerk kennen een sterke internationale inspiratie. En toch worden we ook heel sterk gesteund door de lokale groepen: de strijd voor het behoud van het Lappersfort is heus geen hersenspinsel van een handvol alternatievelingen. Dat zie je ook tijdens de manifestaties die we samen met de lokale actiecomités organiseren: de opkomst is altijd bijzonder groot.

Gust: Onze bezetting van het Lappersfort kan

Het idee van een zonevreemd bos is niet meer van deze tijd.

*Het is een erfenis van 40 jaar geleden
toen de gewestplannen werden getekend.*

je eigenlijk kaderen binnen twee grote leuzes. De eerste daarvan is 'Krimpen of Verzuipen'. Daarmee bedoelen we dat de tweesprong waarvoor we staan alleen maar een keuze lijkt, en dat eigenlijk niet is. Als we niet resoluut gaan voor een vermindering van onze ecologische voetafdruk ('krimpen'), dan zullen we massaal verzuipen in de milieuproblemen. Daar zijn we van overtuigd.

Onze tweede leuze is overigens 'No compromise'. We weten zelf best wel dat het verhaal van de zonevreemde bossen een moeilijk verhaal is, en dat al veel goedbedoelende mensen hier hun tanden op stuk gebeten hebben. De rol die wij echter spelen is ondubbelzinnig die

De saga van het Lappersfort

Het 18 hectare grote Lappersfortbos is hét symbooldossier voor de problematiek van de zonevreemde bossen: slechts een beperkt deel ervan heeft een groene bestemming; andere delen zijn op het gewestplan ingekleurd als kmo-zone en bedrijfzone. Door een simpele stedenbouwkundige vergunning kunnen dergelijke zonevreemde bossen gekapt worden om plaats te maken voor andere bestemmingen. En plannen in die richting bestaan dus voor het Lappersfortbos, gelegen vlakbij het station van Brugge en de bedrijfzone van Sint-Michiels. Eigenaar Fabricom GTI wil immers al jaren een gedeelte van dit bos omzetten in bedrijfsgebouwen.

Het dossier sluimerde de voorbije jaren, maar werd in 2008 weer heel actueel, toen triomfantelijk werd aangekondigd dat er een oplossing was bereikt. De overheid kocht een deel van het zonevreemde bos (de kmo-zone) en zou deze permanent beschermen als bos. De 3,5 hectare bedrijfzone echter, het deel

van het bos waarover steeds het meest controverse bestond, werd geofferd aan de 'Vlaamse bouwwoede', net als de strook langs de aanpalende Vaardijkstraat, die op dit moment om nog onduidelijke redenen verbreed wordt tot een tweevaksbaan.

Dat dit voorstel rimpelloos zou passeren, was buiten de Lappersfortbeweging gerekend. Zij slaagden erin om de massaal opgetrommelde ordediensten te verschalken toen de eerste bomen langs de Vaardijkstraat sneuvelden, en opnieuw het Lappersfortbos te bezetten. En daarmee is een nieuw hoofdstuk in Vlaanderens zonevreemde-bossenboek aangevat, want de bezetters zijn niet meteen van plan om baan te ruimen. Ze benadrukken dat ze niet enkel strijden voor 3,5 hectare bedreigd Lappersfortbos, maar via deze bezetting ook een oplossing eisen voor de maar liefst 40.000 hectare zonevreemde bossen in Vlaanderen!

Voor meer informatie: www.ggf

totaaloplossing eisen, waarbij alle bossen, ook de zonevreemde, volledig behouden kunnen worden.

Je zegt rekening te houden met jullie ecologische voetafdruk. Anderzijds bevinden jullie je hier in een bos, wat ook best wel een kwetsbaar 'ecosysteem' is. Hoe trachten jullie de schade en jullie afvalafval te beperken?

Gust: Je hebt gelijk dat onze aanwezigheid in dit bos de 'natuurlijke' gang van zaken beïnvloedt. Maar we proberen echt wel heel bewust onze negatieve impact te beperken. Ik denk dat we ook uit ervaring mogen stellen dat de natuur hier ons stilaan 'accepteert': waar de vogels ons eerst schuwden, zijn ze nu in grote getale terug aanwezig.

Alles wat je ziet aan materiaal in dit bos is bovendien gerecycleerd, dus ook op die manier houden we onze impact beperkt. Brandhout gebruiken we met mondjesmaat, om te koken en ons een beetje te verwarmen. Maar ook hier maken we enkel gebruik van afvalhout dat ons geschonken wordt.

Shane: Een belangrijk aandachtspunt hier is dat we steeds op de paden blijven. Zo blijft het merendeel van de bosbodem beschermd. Je zal ook merken dat de twee hutten die we op de begane grond gebouwd hebben, op de betonvloeren van de oude, industriële gebouwen hier staan. Ook hierdoor wordt de bosgrond dus niet beschadigd.

En tenslotte zijn we zijn dit bos pas opnieuw gaan bezetten op het moment dat het opnieuw sterk werd bedreigd. De schade die wij veroorzaken is klein bier vergeleken met wat er staat te gebeuren natuurlijk.

We proberen onze impact op het bos zo veel mogelijk te beperken. Door bijvoorbeeld alleen gerecycleerd materiaal en afvalhout te gebruiken.

Hoe ga je om met de vrieskou als je in een bos leeft tijdens de winter?

Gust: Eigenlijk zonder al te veel probleem. Je moet wel voldoende in beweging blijven. Denk dus niet dat wij de hele dag rond een kampvuurtje zitten. En je hebt veel energie nodig. Los van een aantal kleine ongemakken zoals drinkwater dat bevriest en de groenten die zich moeilijk laten snijden, zijn we de voorbije winterprik gemakkelijk en best wel met veel plezier doorgekomen.

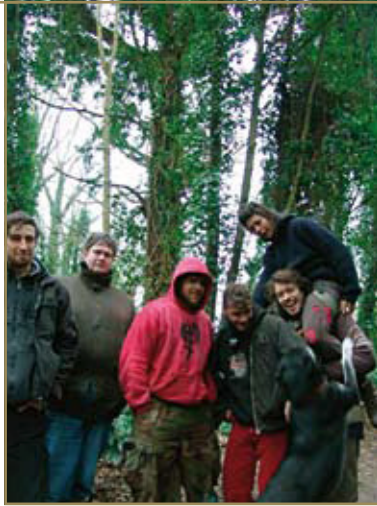
Enkele maanden geleden was het even schrikken, toen we in het nieuws hoorden dat één van de activisten uit een boom was gevallen. Hoe is het nu met haar?

Shane: Gelukkig gaat het nu weer goed met haar. Ondanks het feit dat ze een geofende klimster is en dat ze echt wel aandacht heeft voor de nodige beveiligingen, is een ongeval nooit uitgesloten.. Gelukkig heeft ze zich bij haar val nog kunnen vastgrijpen aan de touwen.

Gust: Behalve verbrande handen door het touw, was ook haar rug licht geraakt. Maar we waren heel blij toen ze hier onlangs opnieuw langskwam en de bomen inklom.

De tweede generatie bezetters van het Lappersfortbos houden al vier maand stand. 'we willen met deze actie laten zien dat er helemaal geen goede oplossing voor dit bos werd gevonden.'

Jullie zitten hier nu een viertal maand. Wat willen jullie nog bereiken en hoever zijn jullie bereid daarvoor te gaan?

Gust: Met deze bezetting wilden we op de allereerste plaats deze zogenaamde oplossing voor het Lappersfort aan de kaak stellen. Onze aanwezigheid bewijst dat een deel van dit bos acuut bedreigd is en blijft en dat er dus helemaal geen goede oplossing gevonden werd.

Shane: We vinden dit hele idee van 'zonevreemd' bos niet meer van deze tijd. Het is een erfenis van 40 jaar geleden, toen de gewestplannen werden opgesteld. Sindsdien is leefmilieu veel belangrijker geworden. In deze veranderde tijdsgeest is het dus maar normaal dat bossen een prominentere plaats kunnen opeisen.

Samengevat willen wij met deze bezetting het volledige behoud van het Lappersfort, eisen wij een duurzame oplossing voor de zonevreemde bossen, stellen wij aan de kaak dat sommigen van Vlaanderen de logistieke draaischijf van Europa willen maken, en dat alle natuur daarvoor blijkbaar mag wijken.

'ZE WILLEN VAN VLAANDEREN DE LOGISTIEKE DRAAISCHIJF VAN EUROPA MAKEN, EN DAARVOOR MAG BLIJKBAAR ALLE NATUUR WIJKEN'

Na een babbel van enkele uren ronden we ons gesprek af. Ik had me warm aangekleed voor dit bezoek, maar door het stilzitten in dit woud hebben mijn tenen, vingers en oren best wel last van de kou. Op Shane en Gust lijkt ze echter weinig vat te hebben. Na vier maand verblijf in dit bos en na de hevige wintervan de voorbije weken zijn ze heel wat gewend.

Maar naast steenkoude tenen leverde dit bezoek me wel een hartverwarmendverhaal op, én veel respect voor het echte, onbaatzuchtig engagement dat deze jongelingen tentoonspreiden. Samen ontmoet ik zo een tiental jonge bezetters, van velerlei pluimage en afkomst, die welgemutst en met een groot geloof in hun zaak, niet alleen strijden voor het behoud van dit bos, maar ook voor alle zonevreemde bossen in Vlaanderen. Chapeau!